

ЗАЩЕБЕТАЛА СИВА ЛАСТІВКА

Поволі, наспівно

S I *mf* **A III** *mf*

1. За - ще - бе - та - ла си - ва ла - сті - вка в_тім, дво - рі. в_тім дво - рі.

уз - бу - ди - ла си у - сю че - ля - дку в_тім до - мі.

2. Із - рі - вня - йте - ся, го - ри й_до - ли - ни, рі - вне - нько,

а - би ме - ні ся до мо - го ня - нька ви - дне - нько.

3. Ой хоть ви - дне - нько, хоть не ви - дне - нько, не дба - ю,

Ой,

Защебетала сива ластівка
 В тім дворі,
 Узбудила вна усю челядку
 В тім домі.

Ізрівняйтеся, гори й долини,
 Рівненько,
 Аби мені ся до мого нянька
 Видненько.

Ой хоть видненько, хоть не видненько,
 Не дбаю —
 Я свого нянька по голосові
 Пізнаю!